

Štajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krona, za pol in četrta leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnina z ozirom na višokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 36.

V Ptuj v nedeljo dne 5. septembra 1909.

X. letnik.

Na pomoč! Na pomoč!

Dne 24. t. m. uničila je velikanska toča in nevihta gorice, njive, polja, hiše in poslopja tisočero naših sotrpinov. Kmetje so obupani, žene jokajo, otroci so lačni. Od kje davke plačati? Od kje naj pride pomoč? Treba je, da nabiramo denar za vboje žrtve te grozne nesreče. Zato prosimo vse prijatelje in znance, vse odjemalce in naročnike, sploh vsakega, kdor ima le iskrico ljubezni do bližnjega, kdor hoče vsaj z najmanjšim doneskom revežem pomagati, — naj nam pošlje malo podpore. Uredništvo „Štajerca“ bode zbiral te podpore, jih objavilo v našem listu in izročilo najpotrebnejšim po toči prizadetim. Vsakdo naj podeli vsaj malenkost, naj si bode še tako majhno svotico denarja in jo nam v božjem imenu pošlje!

Pomagajte hitro!

Revsčina je grozovita in večna usoda Vam bode povrnila, kar storite za te reveže.

Meščani! Pomagajte, kajti kmetu se slabo godi!

Kmetje v neprizadetih krajih, dajte vsak par krajcarjev in nabrala se bode svotica, s katero se bode mnogim pomagalo!

Vsi, vsi morajo pomagati!

Vsi doneski naj se pošiljajo uredništvu „Štajerca“.

Vsako naj da vsaj malo svotico! Vsak krajcar je dobro došel in bode z imenom darovalca izkazan!

Pomagajte!

Uredništvo „Štajerca“.

5. Izkaz daril:

G. Ludwig Petrovič, kontoarist v Celovcu, nabral je skupaj 11 K in sicer so darovali: Ant. Wimpolschek 2 K, Seb. Hermann 20 h,

Jos. Lexe 60 h, Jos. Wimpolschek 40 h, Vinc. Koch 20 h, Ig. Triebelnik 60 h, Fr. Mory 40 h, M. Weratschnig 60 h, Ferdinand Schludermann 60 h, gđc. N. N. 20 h, gđc. U. Hrabernig 60 h, M. Wranitschar 1 K, K. Roitz 60 h, gospa M. Sackmann 1 K, L. Petrovič (nabiralec) 2 K, N. dalje so še darovali: Jakob Kukovič, Sele 1 K 20 h, Anton Vogrin, sv. Lenart 1 K, Martin Ciglaric, Lenčah 2 K, L. Lamper, Trbovlje 6 K, Bl. Kotnik, Remšnik 1 K, I. pl. Chapo, Resicza 2 K, Ed. Kornel, Zmigrod 1 K, Tereza Obrecht, Maribor 1 K, J. Vodopit, Heilstein 10 K, Joh. Zibert, Rajhenburg 1 K, Jos. Terpin, Rožno 1 K, M. Miklavčič, Rajhenburg 1 K, Jos. Rožun, Kladije 1 K, Zeder, zg. Pulskava 1 K, Kaiba, zg. Pulskava 1 K, Hermann, zg. Pulskava 1 K, Rampusch, zg. Pulskava 1 K, Gradischnik, zg. Pulskava 1 K, Anton Dobnik, sv. Lovrenc, p. Maribor 1 K, Joh. Auer, sv. Lovrenc, p. Maribor 1 K, L. Jutram, sv. Lovrenc, p. Maribor 2 K, Joh. Miglič, sv. Lovrenc, p. Maribor 2 K, Fr. Zringer, Rosswein 1 K, Martin Retschnig, Rosswein 1 K, Oswald Werltschnig, Celje 5 K, Simon Sekoll, sv. Ana (Kriechenberg) 5 K, Joh. in Fani Swettl, Gamberje, p. Celju 4 K, Fr. Jerek, Drvar 4 K, M. P. B. v P. (Koroško) 1 K, Martin Petazzi, Sauerndorf 1 K, Jos. Simač, Janževdol. (Kranjsko) 1 K, Jos. Podobnik, istotam 1 K, Anton Rejc, istotam 1 K, Anton Bresnik, Eppenstein 2 K, Fr. Stergar, istotam 1 K, M. Stergar, istotam 1 K. Nadalje je nabrala in poslala občina Celnica na Dravi 27 K, na veselici prostovoljne požarne brambe v Fraueheimu se je po predlogu g. Pischegega nabralo 16 K 30 h, občina Galicija na Koroškem je darovala 10 K, Leppen, Zel. Kaplja (Koroško) 5 K, P. Rek, Sv. Pavel, p. Vahredu 3 K, Ivan Uršič, Sv. Pavel, p. Preboldu 2 K, Srečko K, istotam 1 K. — Skupaj torej 144 K 50 h. S preje izkazanim nabranim denarjem vse skupaj 892 K 91 v. Lepa hvala.

(Prihodnjic naprej).

Zopet v šolo!

Počitnice, za otroke tako lepe in vesele, bližajo se zopet svojemu koncu, — kmalu bode zapel zvonček in mladi a-b-c-junaki bodejo sedeli v klopih ter poslušali neznane jim modrosti.

Za nežno deco pomeni to nekaj novega in vsled tega vselega. Z veseljem pričakujejo otroci začetek šolskega leta, kakor pričakujejo zopet z veseljem začetek počitnic. Otroška fantazija potrebuje vedno kaj novega. Veliko važnejši pa je šolski začetek za resne starše. Kajti dolžnost staršev je, da preskrbijo otroku tisto, kar mu bode najbolj koristilo v boju za obstanek, v težkem našem življenju. Žalibog, da je še mnogo staršev, ki so v dnu svojega srca sovražniki šole, ki pošiljajo svojo deco le zato v šolo, ker bi bili drugače kaznovani. To tiho sovraštvu proti šoli se najbolj v najtemnejših krajih opazuje. Ni težko uganiti, da je temu večidel klerikalizem kriv, — tisti nesrečni klerikalizem, ki srka svojo moč iz nezavednosti in neizobraženosti ljudstva, ki bi zopet rad one čase uresničil, ko so bili posli mežnarja in učitelja v eni osebi združeni in ko je držal kutar črno svoje žeslo nad šolo. In ravno pri nas na Slovenskem je še mnogo, mnogo staršev, ki smatrajo šolo le za velikanško breme in katerim je vsled tega vse eno, kam pošiljajo svojo deco.

Ali resni starši, kateri znajo misliti z lastnimi možganami, znali bodejo tudi ceniti pomen in veljavo šolske izobrazbe. Bodimo si odkritosrečni: čim manj šolje v deželi, tem slabše so tudi gospodarske razmere. Krasno dokazujeta to dejstvo Rusija in Japonska. Na Ruskem se nahaja milijone ljudi, ki nikdar niso prestopili prag šole. Na Japonskem skoraj ni analfabeta. In Japonci napredujejo na vseh poljih, Rusijo pa pretresuje lakota. Tudi pri nas se opazuje dostikrat ruske odnošaje. Saj se je že zgodilo,

kaplan, ako Vas dobi, se nesreča zgodi. Pojdite v sedno kamrico, da ga ne srečate.

Kaplan je stopil hitro vun in prijel za kljuko drugih vrat ter stopil noter. Bil je tih in čakal. Res je začul na hodniku korake, ki so nehali v Rezini kamrici. Zdaj je hotel kaplan svojo svetilko prižgati, ali prestrašen je opazil, da jo je pri Reziki izgubil. Najraje bi bil kaplan klet. Kaj naj zdaj v tej temi napravi?

Skozi tenko steno čul je zdaj šepetanje. »Po čem pa tukaj diši? Koga si pa tukaj imela? No, kaj pa je to za ena mala svetilka?« Zdaj se je pričel kaplan bati, kajti Hanzek je bil hud naprednjak in je imel trde pesti. Torej treba bežati!

Hitro je napravil kaplan par korakov proti vratam. Ali o groza, nakrat je izgubil pod nogami tla in je padel globoko doli, pa čisto na mehko. In že je začul zgoraj vpitje. Hitro torej vun iz te mehke stvari, ki je bila kakor ilovica! Pred seboj je videl okno in skočil na dvorišče ter bežal. Za seboj je čul vpitje in vidil, da se okna hiše razsvetljejejo.

Globoko je vzdihnil kaplan, ko je prišel v farovž. Drugi dan se je kmetica čudila. V kuhinji je imelo testo za kruh, ki je bilo vse potlačeno. Nad kuhinjo se je nahajala namreč mala kamrica za zelhanje mesa, ki je imela odprtino na tleh. Skozi to odprtino je bil kaplan v kuhinjo in v testo padel.

Par tednov pozneje prišla sta Hanzek in Rezika v farovž zaradi poroke. Hanzek je prav grdo kaplana gledal in zahteval, da ga mora fajmošter poročiti.

Posledice agitacije.

Spisal Volker pl. Kolzei.*

Bilo je pred zadnjimi deželnozbornimi volitvami. V obeh taborih je vladalo živahno gibanje, kajti vsaka stranka je hotela svojemu kandidatu do zmage pomagati. Tudi v lepem farovžu v X. sedel je debeli fajmošter z resnim obrazom za mizo in pravil svojemu kaplanu: »Jaz se osebno ne mešam rad v te zadeve, ali Vi ste še mladi in imate hitre noge. Zato lahko par potov za me prevzamete. Na Vas se ne pazi toliko kakor na mene. Mi potrebujemo le še nekaj glasov. Zato pojdite danes zvečer, ko postane temno, k Marofovem kmetu in glejte, da pridete s hlapci skupaj. Ako dobimo kmetovih štiri hlapcev na našo stran, bi bilo to velikega pomena. Tu imate tudi par desetakov, ako bi beseda sama ne pomagala. Pa pazite, da Vas kmet ne dobi. Le pojdite od zadaj notri skozi dolgi hodnik, druga vrata na desno, tam spijo hlapci.«

Kaplan je pazno poslušal, vzel denar in ko je prišel večer, korakal je veselo proti svojemu cilju. Šel je prav rad. Ostal je lahko dalje časa zunaj, brez da bi farovžka kuharica potem godrnjala in sploh je šel rad k Marofovem kmetu, to pa zaradi lepe domače hčerke.

Kmalu je končal kratko pot; čez drevje se je streho vidilo. Zdaj je bilo treba paziti, da se ne pride kmetu v roke, kajti kmet bi znal udariti, ker je bil naprednjak. Aha, pes se že oglaš. Dobro, da je bil kaplan kos klobase seboj vzel. »Kuš, Nero, tiho bodi!«

Zadnja vrata najdeni ni bilo posebno težko. Potem je šel kaplan z malo električno svetilko na dolgi hodnik. Stoj, kmalu bi čez neko metljo padel. Tipal je okoli in prijel za neka vrata. Rad bi vedel, ali so to prva ali druga vrata. Potisnil je uho na vrata in poslušal; slišal pa ni nič drugega nego pokanje neke postelje. Potihoma je nato potrkal. Ves začuden začuje notri ženski glas: »Le pojdij notri, neumen fant, kaj pa imaš te nove navade.«

Kaplan je takoj vedel, da to ni spalnica hlapcev. Ali odprl je vrata in stopil v sobo. V sobi je bilo temno in le od okna se je malo svetilo. »No, kje pa si?« je vprašal zopet ženski glas iz postelje. Hitro je stopil kaplan tja in prijel ležečo žensko za glavo. Aha, to je domača Rezika! »Tu se pa lahko enkrat poljubček dobi«, si misli kaplan in hoče to storiti. Ali Rezika je bila hitrejša. Skočila je po konci in zažgala žveplenko. Gosposke roke so se ji zdeli tuje. Ko je luč zasvetila, sta se dva začudena obraza pogledala. »Oj joi, gospod kaplan«, je rekla Rezika in potegnila odejo do vrata. »Kaj pa delate po noči v naši hiši?«

Kaplan je videl, da s poljubčkom ne bode nič in je zato strogo dejal: »Oj Rezika, ti si pač nekega drugega pričakovala. Si pač šesto zapoved pozabila?« Ali Rezika je hitro odgovorila: »Zdi se mi, gospod kaplan, da tudi kaj drugega iščete in to je tudi proti šesti zapovedi, da ste tako pozno v moji kamri. Ali naj morda očeta pokličem?«

Kaplan je še premišljeval, kaj naj reče, ko začuje iz bližnjega gozda oistro žvižganje. »Moj Bog, Hanzek!« je zaklicala Rezika prestrašena. »Hitro proč, gospod

* Po „Bauern-Zeitung“.

da se je raz prižnice učiteljem očitale, da delajo točo. Tako se je gojilo sovraštvo do učitelja in do šole in tako je ostalo naše ljudstvo neizobraženo ter revno...

Za naše pokrajine so pri otvoritvi šole še druga vprašanja važna. In pri teh vprašanjih pridemo žalibog večkrat tudi z nekaterimi slovensko-štajerskimi učitelji v navzkrižje. Mislimo na potrebo nemškega poduka v šoli. Vodo bi v Dravo nosili, ko bi zopet vse vzroke našli, zaradi katerih priporočamo nemško šolo. Naj bode človek še tako hud Slovenec, to mora priznati, da človek brez nemščine nima bodočnosti. Vsak stan, od prvega do zadnjega, jo potrebuje. Delavec, — kajti domovina mu ne daje dovolj kruha, katerega si mora v nemških krajih iskati. Kmet, — kajti ako hoče biti strokovno izobražen, mora nemško znati. Uradnik, učitelj, duhovnik, — vsi morajo nemško znati. Kdo more to tajiti? Pri vojaki, v službi, doma in v tujini, povsod se potrebuje svetovni nemški jezik. In zato pravimo, da mora šola otroku priliko dati, priučiti si nemščine. Naši nasprotniki se temu z vsemi močmi opirajo. Oni se postavljajo na stališče, da je nemščina za ljudstvo nepotrebna in kdor jim tega ne veruje, temu mečejo polena med noge, tega psujejo in obrekujejo...

Ali ljudstvo je pri temu na naši strani. Na spodnjem Štajerskem skoraj ni več večje občine, v kateri ne bi stariši že za nemški poduk prosili. Z dvignjenimi rokami pridejo kmetski očetje prositi, da naj se njih otroke v nemške šole sprejme. Po mestih in trgih so nemške šole prenapolnjene. Ljudstvo vidi, da potrebuje znanja nemščine in zahteva šole, v katerih si bode deca vsega tega priučila, kar ji more služiti v življenju.

Hujski v nasprotnem taboru pa se bojijo tega ljudskega glasa, čeprav je stara beseda opravičena: Ljudski glas, božji glas! Hujski hočejo izobraženost le za se in za svoje otroke. Ljudstvo pa naj bi po njih mnenju in po njih želji neumno ostalo...

Od hiše do hiše, od očeta do očeta romajo ti hujski, — v šoli, v gostilni in v cerkvi agitirajo proti nemški šoli. Pač sami ne vejo, kako bi iztrgali poštemu ljudstvu resnico iz srca in jo nadomestili z nevarno ter škodljivo lažjo.

Mi pa se tega ne bojimo. Napredna mesta in trgi nimajo nobenega dobička od tega, da hodijo kmetski okoliški otroci tja v nemške šole; nasprotno, meščani morajo plačavati za te otroke. Ali mi vidimo nadbudno kmetsko mladino, ki je zmožna za razvitek. Mi vidimo slabe gospodarske razmere, ki so deloma posledica slabe izobrazbe. Mi vidimo vse to in zato opozarjamo pametne stariše na potrebe časa.

Stariši! Vi ste odgovorni za bodočnost vaše dece, — pošiljajte jo torej v šolo in pošiljajte jo v dobro šolo!

Politični pregled.

Politični položaj je še vedno nespremenjen. Načelnik poljskega kluba je imel razne konference z voditelji obstrukcije. Ali ta posvetovanja niso imela nobenega uspeha. Tako se je še vedno bati, da bode v državni zbornici zaradi dr. Žlindre obstrukcija nadaljevana in delo onemogočeno. Da bi enkrat ljudstvo — pomedlo!

Deželni zbori se bodejo glasom časniških poročil za 22. in 23. septembra sklicali. Zborovali bodejo okroglo en teden, kajti dne 5. oktobra bode baje državni zbor sklican.

Za vojaške in manevrskih večje denarne svote za vojaške, ki se nahajajo na manevrih, naj se pošilja v denarnih pismih, ne pa po poštnih šekih ali nakaznicah. Manjši poštni uradi namreč dostikrat nimajo dovolj denarja, da bi take svote izplačali.

Cesar je potrdil izvolitev gosp. dr. H. Jabornega za župana mesta Celje. Te dni se bode novi občinski odbor sestavil.

Občinski svet Prage je te dni v Varšavo romal. S tem je hotel demonstrirati za združenje Čehov in panslavističnih ruskih Poljakov. Kakor se vidi, se veleizdajalski panslavisti vedno očitneje na svitlo upajo. In slovenski prvaki capljajo za njimi.

Grof pl. Aehrenthal. Cesar je imenoval našega ministra za zunanje zadeve za njegove zasluge pri izvršitvi aneksije Bozne ter Hercegovine dednim grofom.

Slavnosti stoletnice na Tirolskem so se v šole, kakor je bilo to nameravano. Pod navdajšenjem vse dežele stopil je sivolasi naš vladar na tirolsko zemljo. Franc Jožef I. praznoval je s tirolskim narodom spomin junaških bojev leta 1809. Takega navdušenja je celo naš vladar malokdaj doživel, kar je tudi sam opetovano povdarjal. Ob spomeniku Andreja Hofer je položil cesar krasni venec. Velikanska je bila tudi razsvetljava mesta Inomost.

Iredentovci, to je tisti Italijani, ki bi bili raje pod italijanskim nego avstrijskim žeslom, porabili so tudi praznovanje stoletnice tirolskih bojev v svrhu svojih demonstracij. V Trientu so naravnost napadli društva strelcev, ki so se k praznovanju v Inomost odpeljali. V raznih drugih mestih južne Tirolske so ti „italianissimi“ ponesnažili cesarske orle. Kakor se vidi, kažejo ti ljudje svoje sovraštvo proti državi in cesarju prav očitno.

Velika sodnijska razprava. V Rovigno je pričela velika razprava proti 36 obdolžencem. Glavni obtoženec je duhovnik Rota, ki je na nekem shodu vpil: „Vzemite puške in revolverje in streljajte; tudi zame puško sem!“ Vsi so obtoženi zaradi javnega nasilstva.

Cerkvena država in šola. Na Avstrijskem se ljudsko šolo vedno bolj krepilom klerikalizma izročuje. V drugih državah pa se je pričel boj za osvoboditev šole od klerikalnega jarma. Zlasti se to na Nemškem opazuje. V Oldenburgu je zadnjič neki govornik med odobravanjem ljudstva dejal, da je klerikalstvo vedno razvoj ljudske šole motilo in oviralo. Dokazal je to s tem, da se je v cerkveni državi leta 1868 med 217.000 prebivalci pač na vsakih 30 enega duhovnika štel, da je pa med 100 prebivalci le eden čitati ali pisati znal. 400 cerkev je klerikalizem v Rimu sezidal, ali nobene šole ne. Po seboj cveti klerikalizem v Belgiji žitje. Med časom klerikalne vlade, od l. 1884 do danes, se je na Belgijem 1500 učiteljev odpustilo, na dalje 800 splošnih ljudskih šol in 200 otroških vrtcev zaprlo. 175 občin v Belgiji nima nobene šole. Od otrok v starosti od 6 do 14 let jih 14% sploh nobene šole ne obiskuje. 13% vlamskih in valonskih rekrutov ne zna pisati in brati. Od 100 otrok jih gre samo 6 do 14. leta v šolo itd. Iz teh števil je pač natanko razvidno, da hoče klerikalizem ljudstvo le povsod poneuhati. Kajti le nevedno ljudstvo se da zatirati in izkoriščati in vladati. Boj proti klerikalizmu je torej odločni boj za šolo in za ljudstvo sploh.

Proti srbskemu princu, bivšemu prestolonasledniku Jurčku, vložil je urednik soc. lista „Zvono“ v Beogradu sodnijsko naznanilo, v katerem trdi, da vozi Jurček s svojim avtomobilom po Beogradu tako hitro, da spravlja življenje drugih oseb v nevarnost. To je glasom srbske postave kaznovati z zaporom od 1 do 3 dni ali z globo do 30 dinarjev. Poleg tega je urednik Jurja naznanil, da je ta v svojem stanovanju bombo razstrelil, kar je bilo tudi za druge ljudi nevarno. Urednik zahteva kazensko postopanje proti princu Jurju in pravi, da bode policijo zaradi preziranj postave naznanil, ako bi ne hotelo proti princu postopati. Lepe razmere, kaj? **Srbski princ — morilec?** Srbski list „Zvono“ prinaša novico, da je princ Jurij svojega vozniaka tako pretepel, da bode ta bržkone umrl. Potemtakem je postal Jurij zopet morilec. Koliko dolgo bode ta morilec še nemoten okolici hodil?

Zeppelin v Berlinu. Zrak je premagal Grofu Zeppelinu se je posrečilo, da doseže svoj cilj. S krasno svojo vodilno zračno ladjo dosegel je svoj cilj Berlin. S tem je vprašanje zrakoplovstva rešeno. Zemljo smo premagali in v divjem tiru jo predrdajamo naše lokomotive. Morje smo premagali in ni ma za nas nobenih težav in nobene grozote več. Zdaj pa je z velikansko iznajdbo grofa Zeppelina prečeno tudi zrak, — kakor ptica se dviga človek v visočine... Velikanska zmaga ženialnega človeškega uma nad naturo pomeni to delo nemškega grofa! In z imenom Zeppelin se pričinja nov oddelek zgodovine človečanstva.

Južno-afričanska unija. V južni Afriki so se združile 4 dežele v novo zvezno državo pod

žeslom Angleške. Te države so: Kap-kolonijska, Transvaal, Oranje-republika in Natal. Nova država je dvakrat tako velika kakor Avstro-Ogrska in šteje okroglo 5% milijonov prebivalcev. **Živnoreja na Balkanu.** Da pokažemo nevarnost, katere preti naši živnoreja vsled konkurence z balkanskimi državami, naj objavi vmo sledeče zanimive številke:

	Prebivalci	Goveda	svinje	ovce
		v milijonih		
Avstro-Ogrska	45.4	16	10	105
Rumunska	6	2.6	1.7	5.7
Bulgarija	4	2.8	0.5	8.1
Srbija	2.7	1	0.9	3.7

Na podlagi teh števil je dokazano, da pride na vsakih 100 prebivalcev: Goveda svinj ovce
Avstro-Ogrska 835 22 23
Rumunska 43 28 95
Bulgarija 70 12 202
Srbija 37 33 118

Iz teh števil je v prvi vrsti razvidno, da imajo balkanske države razmeroma preveč živine, ki jo hočejo vled tega seveda k nami izvažati. V sled tega se moramo kmetje z vsemi močmi proti trgovinskimi pogodbami teh balkanskih držav braniti, kajti drugače se našo domaćo živnorejo uniči.

Pobožni „junaki“ so Španjci. Ker jim v Maroku ni sreča mila, poslali so tja jetniške bataljone, katere bodejo porabili za „kanonofuter“.

Tudi so dobili iz Anglije krvne pse, s katerimi se hočejo proti Kabilom boriti. Španjci je seveda ena najbolj pobožnih katoliških dežel. **Na Grškem** imajo zdaj neprijetne politične razmere. Oficirji so namreč že pred leti stavili razne zahteve, ki se tudi proti kraljevski družini obračajo. Zdaj so vsled slabega izida spora s Turčijo zaradi Krete te zahteve ponovili. Prišlo je do vprašanja, Ministerstvo Rallis je vsled tega odstopilo. Tudi se splošno govori, da hoče kralj sam odstopiti. Končno se je oficirje vendar s tem pomirilo, da se je takoj zbornico sklicalo in obljubilo njih zahteve pretesti. Mislimo, da posnemajo grški oficirji svoje mladoturške tovariše.

Japonska čez Kitajsko? Listi poročajo, da hoče Japonska sporazumno z Anglijo protektorat čez Kitajsko prevzeti. Rusija je baje prestala, da bi se temu braniti zamogla.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tudi letos bode mo izdati tako priljubljeni „Štajerčevi“ **kmetski koledar za leto 1910.**

To bode tretja izdaja našega koledarja.

Doslej je bila naklada hitro razprodana. Vsled tega bode mo letos najmanj 6000 izvodov natisnili.

Omenimo, da bode ta koledar zopet s tako lepo in obširno vsebino kakor prejšnja leta izšel. Obsegal bode zopet leposlovne kakor gospodarske, članke in slike.

Rosebno važno je tudi inzeriranje v našem koledarju. Priporočamo torej toplo vsem gostilničarjem, obrtnikom ter trgovcem, da inzerirajo v našem koledarju. Inzerate se sprejema najkasneje do 15. septembra.

Cena koledarja bode enaka. Kdor hoče koledar zanesljivo dobiti, naj se pravočasno oglasi in naj pošlje denar s poštino vred. Kdor bode 10 koledarjev prodal, dobi zopet enega zastonj.

Delujte, agitirajte za naš kmetski koledar!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Dopisi.

Iz gornje Radgone. (Delovanje prvaškega okrajnega zastopa.) Dne 30. junija imel je okrajni zastop občno sejo, na kateri so se računali leta pa 1908 odobrili. Slišali smo, da se je moral načelnik glede nekaterih nejasnih točk zagovarjati. Pač pravo prvaško gospodarstvo! Mi kmetje se žalostnega srca spominjamo časov, ko je še na prednji naš Wratschko okraju načeloval „Slovenski gospodar“ in drugi lažnivi listi so mnogo pisarili po g. Wratschku in njegovemu gospodarstvu seveda nič dobrega, temveč vedno same